

LA MIRADA DEL BISBE

Els ponts de Puigverd

Fa algunes setmanes llegia a *La Vanguardia* una entrevista a l'escriptor i poeta Antoni Puigverd, que duia per titular: «Els ponts són el primer que es bombardeja en una guerra». Aquell mateix dia el papa Lleó XIV tornava del seu viatge a Turquia i al Líban, país colpit per molts conflictes. També em va cridar l'atenció una part de l'homilia pronunciada a Beirut, que deia: *Cadascú ha de posar de la seva part i tots hem d'unir els*

nostres esforços perquè aquesta terra pugui recuperar el seu esplendor. I només hi ha una manera de fer-ho: desarmem els nostres cors, deixem caure les armadures dels nostres tancaments ètnics i polítics. Dues veus diferents, un mateix missatge: sense ponts, no hi ha futur. Estiguem alerta arreu als dinamiters de ponts.

Els profetes llegits durant l'Advent també anuncien una pau que comença desarmant el cor. Què vol dir això? Vol dir renunciar a la munició ideolò-

gica que fem servir contra aquells que no pensen, voten, parlen o resen com nosaltres. Vol dir deixar de veure l'altre com a enemic, no creuar —com es fa sovint— la línia vermella de la deshumanització de persones o col·lectius. Desarmar el cor requereix molt de valor, perquè cotitza poc. És apostar pel diàleg, quan tot empeny cap a l'enfrontament. És buscar allò que uneix, no allò que divideix. Però, ja se sap: divideix i venceràs. És posar el bé comú i la comunió per damunt de les trinxeres partidistes, també dins la comunitat de creients.

¿No necessitem més cristians, ciutadans i líders a tots els nivells que abandonin les trinxeres i els discursos excloents per bastir més ponts?

Deia el Papa que cadascú havia de posar de la seva part deixant caure les armadures. És una bona proposta a valorar davant els propers àpats familiars de Nadal i per a cada dia de l'any. No ens abonem al deshumanitzador discurs de l'odi.

Lleó XIV passeja pels ponts de Puigverd i ens recorda que l'única via perquè una terra recuperi el seu esplendor és la unitat en la diversitat i els cors desarmats. Proposta per a valents.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La Verge tindrà un fill

Josep, el jove fuster de Natzaret, estava confós. Aquell vespre Maria, la seva promesa, tota sufocada, li havia explicat haver rebut una visita sobrenatural: un jove, que digué ser un àngel que venia de part de Déu, després de saludar-la misteriosament, li havia proposat si acceptava tenir un fill de part de Déu. Que seria l'Esperit Sant qui fecundaria les seves entranyes. Que aquest fill seria, per tant, el fill de Déu... I que ella, sempre disposada a fer la voluntat de Déu, havia acceptat. Que no s'ho prengué malament, que l'estimava molt, però com sempre havien fet en la seva vida, la voluntat de Déu era primer,...

Josep estava confós. Ell confiava plenament en la seva estimada. Però, davant del misteri que s'operava en la seva promesa, Maria, estava disposat a retirar-se per deixar que Déu fes la seva obra en ella.

En aquestes circumstàncies, també ell, rep la manifestació del voler de Déu. En somnis, com en la més pura tradició bíblica. Se li demana que no es pot retirar, no pot deixar sola a Maria, la seva promesa. Que ell ha d'assumir la responsabilitat que li escau com a espòs i pare del fill que ella ha de tenir.

Fixem-nos en la reacció de Josep. És la imatge del creient: creu encara que no compregui el que està passant al seu entorn. Des d'aquest punt de vista és molt proper a nosaltres.

Josep és el creient que escolta més enllà del que és aparentment raonable des del punt de vista dels valors i de les pròpies conviccions: confia en el projecte de Déu. Després d'escoltar el voler de Déu és capaç de canviar les seves decisions. No solament no es distancia sinó que s'hi implica, es compromet amb la causa de Déu. Això no és agafar

un camí fàcil: exigeix la disponibilitat de deixar modificar els propis pensaments, projectes i opcions. La fe li obra una nova llum en la foscor perquè hi descobreixi el sentit que tenen els esdeveniments i les relacions que està vivint.

L'evangelista recorda que amb aquests esdeveniments es compleix el que havia anunciat Isaïes: «La Verge tindrà un fill».

Quan Josep desperta del somni ha superat la confusió i ho veu clar: es casa amb Maria i comencen els preparatius per esdevenir pares.

Mn. Ramon Sàrries

LA MIRADA DEL OBISPO

Los puentes de Puigverd

Hace algunas semanas leía en *La Vanguardia* una entrevista al escritor y poeta Antoni Puigverd; la titularon así: «Los puentes son lo primero que se bombardea en una guerra». Ese mismo día el papa León XIV regresaba de su viaje a Turquía y Líbano, país azotado por muchos conflictos. También me llamó la atención una parte de la homilía pronunciada en Beirut que decía lo siguiente: *Cada uno debe poner de su parte y todos debemos unir nuestros esfuerzos para que esta tierra pueda recuperar su esplendor. Y solo hay una forma de hacerlo: desarmemos nuestros corazones, dejemos caer las armaduras de nuestras cerrazones étnicas y políticas*. Dos voces distintas, un mismo mensaje: sin puentes, no hay futuro. Estemos alerta en todas partes a los dinamiteros de puentes.

Los profetas leídos durante el Adviento también anuncian una paz que se inicia desarmando el corazón. ¿Qué significa esto? Significa renunciar a la munición ideológica que usamos contra quienes no piensan, votan, hablan o rezan como nosotros. Significa dejar de ver al otro como enemigo; no cruzar, como se viene haciendo, la línea roja de la deshumanización de personas o colectivos. Desarmar el corazón requiere mucho valor, porque cotiza poco. Es apostar por el diálogo cuando todo empuja al enfrentamiento. Es buscar lo que une, no lo que divide. Pero ya se sabe, divide y vencerás. Es poner el bien común y la comunión por encima de las trincheras partidistas, también en la comunidad de creyentes.

¿No necesitamos más cristianos, ciudadanos y líderes a todos los niveles, que abandonen las trincheras y los discursos excluyentes, para tender más puentes? Decía el Papa que cada uno debía poner de su parte dejando caer las armaduras. Es una buena propuesta a valorar ante las inminentes comidas y cenas de Navidad y para cada día del año. No nos abonemos al deshumanizador discurso del odio.

León XIV pasea por los puentes de Puigverd y nos recuerda que la única vía para que una tierra recupere su esplendor es la unidad en la diversidad y los corazones desarmados. Propuesta para valientes.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Clausura de l'Any Jubilar de l'Esperança

El proper diumenge 28 de desembre es donarà per conclòs el Jubileu de l'Esperança. Un any en què a la nostra diòcesi també s'ha viscut de manera intensa a través de diferents accions realitzades als santuaris i llocs jubilaris. Com ens recorda el bisbe Xabier a través d'una carta adreçada a l'Església diocesana: «Fa gairebé un any iniciàvem el Jubileu 2025 a les portes de la Catedral. Ha estat un temps ple de gràcia i de realitats viscudes en l'amistat del Senyor, que ens espera cada dia per omplir-nos del seu amor i de la seva misericòrdia. Tal com ens recordava la butlla apostòlica *Spes non confundit* —“L'esperança no defrauda”—, aquest Any Sant ens ha ajudat a viure la fe amb renovada esperança, a practicar les obres de misericòrdia, a caminar en sinodalitat i a respondre a la crida a la conversió personal, pastoral i relacional. Vàrem iniciar el Jubileu amb una caminada simbòlica des de la Casa de l'Església fins a la Catedral. Aquest acte senzill es va convertir en un signe visible del nostre camí eclesial en la fe i la caritat com a “testimonis d'esperança”, i va marcar profundament la vivència del Jubileu a la diòcesi. Vàrem establir

santuaris i llocs jubilaris que han permès escampar la llum de la misericòrdia i la reconciliació. I amb el lema “Cridats a ser testimonis de l'esperança”, s'han organitzat campanyes i activitats jubilaris. Els “circuitos d'esperança” han consolat als presos, a la gent gran, als malalts i a persones amb discapacitats. Encoratjats per la crida a “néixer de nou” i a l'aplicació del Sínode sobre la sinodalitat, vàrem presentar l'*Horitzó Sant Feliu 2035* com a full de ruta d'esperança vers el futur de la nostra diòcesi».

Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç per acomiadar l'Any Jubilar

El bisbe Xabier Gómez presidirà l'Eucaristia de clausura, que tindrà lloc el diumenge 28 de desembre a les 18 hores, a la Catedral de Sant Llorenç, a Sant Feliu de Llobregat.

«Amb aquesta Eucaristia de cloenda, donarem gràcies a Déu com a diòcesi pels fruits espirituals, pastorals i comunitaris d'aquest Any Sant. Renovarem el propòsit missioner per seguir donant testimoni de l'esperança a tothom, especialment als més vulnerables. I vetllarem perquè la misericòrdia rebuda no s'esvaeixi, sinó que es perpetui en accions i gestos quotidians de fraternitat i d'unió», destaca el bisbe Xabier Gómez a la seva carta.

El bisbe convida tothom a participar-hi activament, «fent de la vostra presència un signe de comunió eclesial i de compromís amb aquesta missió».

Eucaristia

CLAUSURA DE L'ANY JUBILAR

Celebració presidida pel bisbe fra Xabier Gómez García

28/12/25
Catedral
18 h.

A la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

YouTube

Testimonis de l'Any Jubilar a Sant Feliu de Llobregat

Un Jubileu per créixer en l'esperança

Cridats a ser testimonis de l'esperança

La celebració del Jubileu 2025 ha donat ocasió al treball del nostre bisbat especialment durant el curs 2024-2025. Es van elaborar tres fitxes que ens van permetre reflexionar sobre la butlla *L'esperança no pot defraudar*, el significat i valor del pelegrinatge, el do de la indulgència... Sobretot durant la Quaresma, es van fer pelegrinatges als llocs jubilaris, tant als 8 temples establerts, com també als hospitals, presons i residències, que han estat autèntics llocs d'esperança. També es va reflexionar sobre què significa «néixer de nou», les obres de misericòrdia..., amb l'ajut de la publicació de la *Vetlla de l'esperança* i les aportacions dels missisoners de la misericòrdia. Finalment, el Jubileu també ens ha donat ocasió per esdevenir «deixebles missioners» i, amb la preparació i celebració de l'assemblea laical, obrir el nou camí continuat en aquest curs, per tal que, tots plegats, puguem esdevenir testimonis d'esperança.

Xavier Aymerich

Vicari episcopal Penedès-Anoia-Garraf
i membre de la comissió diocesana del Jubileu

El Jubileu de l'Esperança ha estat per al nostre bisbat, com per a tota l'Església universal, un gran do de l'Esperit. El nostre bisbe ja ho avançava en la carta d'inici: «Serà un any dedicat a aprofundir en l'esperança que ve de Jesucrist i ens aplega per a la conversió personal i missionera». I així ha estat. Una comissió ha estat encarregada d'elaborar els materials per ajudar a viure més i millor aquesta nova oportunitat de créixer com a creients sota el lema «**Cridats a ser testimo-**

nis de l'esperança». Desitgem haver assolit el nostre objectiu. El fet d'ampliar els llocs jubilaris a presons, algunes residències i alguns hospitals ha permès portar esperança a aquells que es troben en una situació de més vulnerabilitat.

Guspires d'esperança s'han fet presents aquest curs d'una manera especial en el nostre bisbat.

Mercè Lajara

Delegada de la comissió
diocesana del Jubileu

Més de 9 milions de gràcies

A principis d'aquest any vam crear la línia d'autobús 105 Xtants per mostrar la tasca de l'Església.

Avui us donem les gràcies als més de 9 milions de persones que heu marcat la casella de l'Església a la declaració de la renda, 106.363 més que l'any anterior.

Amb el vostre suport, la tasca social i espiritual de l'Església és molt a prop de tothom.

X TANTS

portantos.es

Instagram, Twitter, Facebook, YouTube icons

AGENDA

- **Dimecres 24 desembre.** El bisbe Xabier presideix la Missa del Gall a la presó de Brians 2, a les 17 h.
- **Dimecres 24 desembre.** El bisbe Xabier presideix la Missa del Gall a la Catedral de Sant Llorenç, a les 23.00 h.
- **Divendres 26 desembre.** El bisbe Xabier presideix la celebració de Sant Esteve al santuari de la Mare de Déu del Vinyet, a les 11 h.
- **Diumenge 28 desembre.** El bisbe Xabier presideix la Missa de cloenda de l'Any Jubilar a la Catedral de Sant Llorenç, a les 18 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [1S 1,24-28 / SI: 1S 2 / Lc 1,46-56]. Santa Francesca Xaviera Cabrini, vg. fund., patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa.

23. ■ Dimarts [MI 3,1-4.23-24 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dimecres [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1,67-79]. Sant Del·fi, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg. princesa.

25. □ Dijous Nadal del Senyor [Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, mr. (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ Divendres [Fets 6,8-10; 7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268)

i màrtir; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dissabte [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. □ Diumenge vinent, La Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Sir 3,3-7.14-17a (o bé: Col 3,12-21) / SI 127 / Mt 2,13-15.19-23]. Santa Dòmina, vg. i mr.

Diumenge IV d'Advent (A)

COMENTARI

«La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel»

Ens trobem ja a les vigílies de Nadal. La litúrgia ens presenta l'arribada imminent del Messies, del Salvador. A l'evangelí trobem el moment de dubte de Josep: sap que la seva esposa *esperava un fill per obra de l'Esperit Sant*. Ell, davant una intervenció de Déu mateix en el si de Maria, davant d'aquesta concepció miraculosa, creu que no és digne de rebre a casa seva una persona tan íntimament unida amb Déu. Però és ara Déu mateix qui li diu: Sí, és cert, *ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant*. Però tu també tens un paper com a pare legal de Jesús: *No tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa*. La teva missió és també la de posar el nom de Jesús al seu fill perquè ell salvarà dels pecats el seu poble. Ha d'exercir la seva paternitat. Josep obeeix. Així es compleix la profecia: *La verge tindrà un fill i li posaran Emmanuel, que vol dir Déu-és-amb-nosaltres*. Aquesta és la gran realitat, el gran misteri que celebrem per Nadal i durant tota la nostra vida. Déu mateix s'ha volgut fer un de nosaltres; s'ha volgut fer un ciutadà més del nostre món; ha volgut salvar-nos des de dins, no des de fora del món, i ha volgut compartir la nostra vida en tot. Aquesta és la grandesa d'aquest infant que contemplarem per Nadal. La profecia l'hem escoltada a la primera lectura: *El Senyor mateix un donarà un senyal. La noia tindrà un fill i li posaran Emmanuel*. Però en el cas d'Isaïes el nom de «Déu amb nosaltres» és metafòric; fa referència a l'ajuda de Déu a Acáz: li promet que el seu fill demostrarà que Déu l'estima i que no ha de tenir por dels seus enemics que l'estan assetjant. En canvi, Jesús de Natzaret, sí que és realment Déu amb nosaltres. Sant Pau fa referència a la *Bona Nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes. Es refereix a Jesucrist, Senyor nostre*. Aquest és el sentit profund del Nadal. Un Déu que s'ha fet home perquè els homes esdevinguem déus. Això vol dir viure com ell, actuar i estimar com ell va estimar. Així celebrarem el Nadal de veritat. La resta és accidental.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

► Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va resuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

► Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pi-de un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿no os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel».

► Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes y puro corazón, / que no confía en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor. Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados».

Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

21 de desembre de 2025

FULL EXTRA

NADAL 2025 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

Fem que tenir una vida digna deixi de ser qüestió de sort

per **Mons. Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Aquest Nadal, Càritas ens recorda una veritat que no pot quedar en l'oblit: tenir una vida digna no hauria de dependre de l'atzar ni del lloc de naixement. El lema de la campanya ens interpel·la directament, perquè darrere de cada rostre hi ha una història que mereix esperança. El papa Lleó XIV, a l'exhortació *Dilexi te*, ens diu amb força: «No podem separar la fe de l'amor pels pobres; reconèixer Crist en els qui pateixen és el cor de l'Evangeli». Aquesta crida és més actual que mai.

L'Informe FOESSA 2025 ens ofereix dades que no podem ignorar: 4,3 milions de persones viuen en exclusió severa, un 52% més que el 2007. La precarietat laboral afecta gairebé la meitat de la població activa, i la manca d'accés a un habitatge digne expulsa una de cada quatre llars d'una vida decent. La desigualtat no és només econòmica: es tradueix en salut, educació i oportunitats. Davant d'aquesta realitat, la indiferència seria una ferida oberta en el cos de Crist.

Com a Església diocesana i comunitats cristianes, no podem quedar-nos en el diagnòstic. Som cridats a ser resposta. Això implica tres verbs: compartir, acompanyar i transformar. Compartir recursos amb generositat, perquè el miracle dels cinc pans i dos peixos continua sent possible quan cadascú aporta el que té. Acompanyar les persones en la seva fragilitat, amb gestos concrets que restaurin dignitat: escoltar, acollir, donar temps i afecte. I transformar, promovent una cultura del bé comú, que qüestionï estructures injustes i defensi polítiques que garanteixin drets bàsics com l'habitatge, el treball digne i la protecció social.

Càritas Diocesana impulsa projectes d'acollida, formació i inserció laboral. Dona suport a famílies vulnerables i promou programes d'habitatge per evitar situacions d'exclusió. Formem una xarxa solidària amb centenars de persones voluntàries que col·laboren en menjadors socials, robers, tallers d'integració i acompanyament personalitzat. El bisbat dona suport a iniciatives que promouen polítiques públiques per reduir desigualtats, inspirant-se en la Doctrina Social de l'Església. Coherents amb la nostra espiritualitat cristiana, volem viure la fe amb compromís social, perquè la conversió al Crist inclou la conversió a les benaurances i a les obres de misericòrdia de l'Evangeli.

El Papa ens recorda que «l'amor als pobres no és caritat ocasional, sinó revelació del cor de Crist». Per això, Nadal —i cada dia de l'any— és una oportunitat per viure la fe amb radicalitat evangèlica: fer que la vida digna sigui qüestió de justícia, drets i, sobretot, de la fraternitat que predica l'Evangeli. Que les nostres parròquies siguin espais d'esperança, on la fraternitat es tradueixi en solidaritats concretes. On puguem no només acollir, sinó també ser acollits pel rostre de Crist que es transfigura en el rostre de cada persona vulnerable. Mentre hi hagi persones, hi haurà esperança. I mentre hi hagi esperança, hi haurà Nadal.

FEM QUE TENIR UNA VIDA DIGNA NO SIGUI QÜESTIÓ DE SORT

Fes un donatiu

BIZUM: 00526

www.caritassantfeliu.cat

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

**MENTRE HI HAGI PERSONES,
HI HA ESPERANÇA**

Caritas
Diocèsana de
Sant Feliu de Llobregat

Habitatge, un dret cada cop més inaccessible

per **Francesc Arnàez Bertran**
Observatori de la realitat social de Càritas

L'Informe FOESSA 2024 sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya, alerta que la situació residencial al país és avui un dels principals factors d'exclusió social. En total, **568.000 llars** —on hi viuen més d'un milió i mig de persones— han d'afrontar en el seu dia a dia situacions de **precarietat o d'inseguretat relacionades amb l'habitatge**. És una xifra d'abast estructural que mostra fins a quin punt el mercat residencial s'ha desconnectat de les possibilitats reals de les famílies.

Les dades també permeten dibuixar el perfil de les llars més afectades. Entre aquestes 568.000 llars, el 69,4% estan encapçalades per homes, el 67,8% viuen en zones urbanes i el 60,3% tenen una persona sustentadora que treballa, un fet que evidencia que tenir feina ja no garanteix sortir de la precarietat. A més, el 53,9% de les llars afectades estan formades per persones nascudes a l'estranger.

La sobrecàrrega també impacta especialment les **llars amb infants i joves**: el 44,4% són llars on hi conviuen dos o més menors, també hi predominen les parelles amb fills (53%) i les llars amb persones sustentadores menors de 45 anys (46,9%).

Una realitat marcada pels preus i per la precarietat del lloguer

L'informe FOESSA identifica l'augment del preu de l'habitatge, tant en compra com en lloguer, com el principal motor de l'exclusió residencial. L'oferta és limitada, la pressió especulativa alta i les rendes familiars no creixen al mateix ritme.

El règim de tinença té un impacte directe en el risc de pobresa:

- Només un 8,2% de les persones que viuen en propietat es troben en risc de pobresa.
- En canvi, entre les persones que viuen de lloguer, el risc s'eleva fins al 22,3%.

A Catalunya, el lloguer és molt més habitual que a la resta de l'Estat i també més car. Aquesta combinació fa que moltes famílies quedin especialment exposades: les despeses excessives d'habitatge afecten el 9,7% de la població, l'amuntegament greu al 6,1% i la tinença precària al 5,7%. Aquestes situacions no són puntuals: es concentren i s'intensifiquen entre les llars que ja es troben en situació d'exclusió social.

Dues de cada deu persones a Catalunya pateixen almenys una de les dues situacions: **inseguretat o inadequació residencial**. És a dir, **1,5 milions de persones** que no poden garantir un espai segur, estable i digne per viure.

La resposta de Càritas Diocesana de Sant Feliu

Davant d'aquesta emergència social, Càritas Diocesana de Sant Feliu intensifica la seva acció en l'àmbit de l'habitatge. L'entitat acompanya persones i famílies amb dificultats relacionades amb l'accés o manteniment d'un habitatge.

Enguany, s'han posat en marxa diversos projectes i equipaments residencials que reforcen la seva capacitat d'acollida, la Llar Abraham i la Llar Espirall a Vilafranca del Penedès i un pis social al Prat de Llobregat, cedit per la parròquia.

Aquests projectes complementen els recursos ja existents i responen a una necessitat creixent: garantir llocs de vida segurs i humanitzats per a aquelles persones que es troben en situacions d'extrema vulnerabilitat.

Un repte estructural que marcarà els pròxims anys

L'Informe FOESSA deixa clar que l'habitatge s'ha convertit en un element central per entendre la desigualtat a Catalunya. La magnitud del problema exigeix respostes coordinades i sostingudes, transformacions de fons en les polítiques públiques i un compromís social ampli.

Càritas hi contribueix ampliant projectes i acompanyant les persones des de la proximitat. Però la solució requereix l'esforç conjunt de tota la societat: administracions, entitats i comunitats. Perquè una llar digna no és només un bé material: és el punt de partida de qualsevol projecte de vida.

Un futur que neix d'allò que sembrarem avui

 per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Vivim un temps ple de llums i ombres. D'una banda, gaudim d'avenços que haurien estat impensables fa només unes dècades; de l'altra, constatem en el darrer informe FOESSA, que moltes persones continuen atrapades en situacions d'inseguretat, precarietat i solitud. Les crisis encadenades han anat erosionant els vincles que sostenen la vida en comú, i això ens interpel·la profundament com a societat i com a comunitat cristiana.

El nostre món avança sovint amb pressa, impulsat per un model que prioritza el profit immediat, el consum i el rendiment. És un ritme que desgasta les persones i també la nostra casa comuna. Però la realitat ens recorda, cada vegada amb més força, que tot està connectat: la desigualtat social, la crisi ecològica, la fragilitat laboral, la dificultat per accedir a un habitatge, la solitud de moltes famílies i el cansament emocional de tantes persones. Quan un dels pilars que sosté la convivència s'afebleix, tots ens en ressentim.

Aquest diagnòstic pot semblar dur, però no és una condemna. És una crida. Una invitació a mirar amb sinceritat el futur que estem construint i a preguntar-nos quin paper hi volem jugar. Des de Càritas ho veiem cada dia: enmig de situacions complexes, emergeixen gestos de solidaritat que donen esperança. Persones que comparteixen el poc que tenen, comunitats que s'organitzen, joves amb ganes de comprometre's, famílies que superen les dificultats gràcies a una mà estesa.

La fe cristiana ens recorda que la llavor del Regne creix en allò petit, en la cura concreta, en la defensa de cada vida i en la convicció que ningú no és descartable. I aquesta mirada ens ajuda a entendre que el futur no és un destí inevitable, sinó un camí que construïm amb les decisions d'avui. El papa Francesc ho expressava amb claredat: **el canvi estructural comença sempre per una conversió del cor**, per reconciliar-nos amb els altres, amb nosaltres mateixos i amb la creació.

Davant els reptes socials i ecològics que ens envolten, no podem caure en el desànim ni en l'individualisme. És temps de reforçar els vincles, de reivindicar la corresponsabilitat, de situar la dignitat humana al centre de totes les decisions. És temps **d'una economia que posi les persones per davant del benefici, d'un estil de vida que no degradi la natura que ens sosté, d'unes polítiques públiques que garanteixin drets i oportunitats reals.**

Com a comunitat cristiana, se'ns demana caminar amb esperança activa. No una esperança ingènua, sinó la que neix del convenciment que Déu segueix actuant en la història i que cada gest d'amor transforma el món. Cada vegada que defensem la justícia, que tenim cura d'algú que pateix, que escol-

tem amb atenció o que compartim el nostre temps, contribuïm a fer possible un futur més humà. És una crida a no girar el cap, a ser bons samaritans.

El futur que vindrà dependrà de la capacitat que tinguem avui d'escollir la cura en lloc de la indiferència, la fraternitat en lloc de la por, la generositat en lloc d'anar cadascú a la seva. No podem canviar-ho tot de cop, però podem començar per allò que tenim a l'abast: el barri, la parròquia, la feina, la famí-

lia. Allà és on es construeixen els fonaments d'una societat més justa i més fraterna.

Que aquest temps que vivim sigui una oportunitat per renovar la nostra mirada, per reconèixer les ferides del món i per comprometre'ns, des de la fe, en la construcció d'un demà on tothom pugui viure amb dignitat. Perquè, malgrat tot, Déu continua sembrant esperança en el nostre present. I aquesta esperança, si la cuidem, pot transformar el futur de tots.

En el rostre de cada germà hi ha un Nadal que espera néixer

per **Ramon E. Carbonell Pujol**, director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

A la postal de Nadal de Càritas d'enguany, hi veiem unes figures del pessebre vivent de Corbera de Llobregat que, tot i representar una escena simbòlica, transmeten una humanitat concreta, identificable, propera. Aquesta mirada —que reconeix dignitat, esperança i fragilitat en cada persona— ressona profundament amb l'esperit de l'exhortació **Dilexi te** de Lleó XIV, que recorda que l'amor de Déu no és una idea abstracta, sinó un vincle real que ens compromet amb els altres. Estimar implica veure, escoltar, comprendre i fer-nos càrrec de la vida concreta dels qui tenim al davant.

Aquesta mateixa mirada és la que inspira la feina de Càritas i que travessa l'Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya 2024. El document mostra que darrere de les xifres —1,35 milions de persones en situació d'exclusió, moltes afectades per la manca d'habitatge, la precarietat laboral o l'aïllament social— hi ha històries de persones reals, veïns i veïnes nostres, que fluctuen entre la vulnerabilitat i la lluita quotidiana per mantenir-se dempeus. L'informe recorda que l'exclusió no és només una mancança de recursos, sinó un trencament de vincles: xarxes sociofamiliars febles, dificultats per arrelar, barreres que impedeixen participar plenament en la vida co-

FOTO: LAIA MORENO

munitària. Aquesta fractura social, que FOESSA descriu com un «complex entrellaçat», només es pot guarir recuperant el sentit profund de la fraternitat, de la comunitat.

Aquí és on **Dilexi te** ofereix llum: estimar significa posar la persona al centre, reconèixer-hi una presència sagrada, actuar perquè ningú no quedi relegat «fora» —en els marges de la nostra societat—. I és també la convicció que expressa la postal: quan

mirem cada persona amb la dignitat amb què Déu ha volgut mirar-nos, el Nadal es fa present.

Per això, quan Càritas en nom de l'Església acull algú gràcies a totes i tots el que ens feu confiança, no tracta amb estadístiques ni categories socials. Tracta amb persones reals. Persones tan humanes, tan vulnerables i tan plenes de misteri com les figures del pessebre que cada any contemplem amb tendresa. Molt Bon i Sant Nadal!

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Fem que una vida digna no sigui qüestió de sort

Per Cap d'Any desitgem que menjar el raïm ens porti sort. A Catalunya 1 de cada 3 menors d'edat viu en situació d'exclusió social.

Fem que una vida digna sigui un dret, no una qüestió de sort.

FES UN DONATIU

www.caritassantfeliu.cat

BIZUM: 00526

ES65 2100 5000 5802 0004 2738

*Mentre hi hagi persones,
hi ha esperança*

